

מסורת הש"ס

(א) תוספתא פ"ד ה"ה,
(ב) תוספתא פ"ד ה"ה,
(ג) רש"י מ"ו פ"ד ב"ב,
(ד) לקח מו"ה, (א) (א) (א) פ"ה
בר גדולים (א) (א) (א) וס'
פ"ה בן גדולים ופ"ה מ"ה
לפ"ה (א) (א) (א) מ"ה מ"ה
פ"ה קטן, ד"ה כל שמינו
כ"ה ופ"ה פ"ה: ד"ה
הנוטל,

גליון הש"ס

נב' שאני התם רבנו דקא
 מהניא ליה המבנה. פי' לעיל
 דף ל"ט ע"א כרשיי דיה
 זקנה וכתוב' דיה נמן:

הגהות דגר"א

[א] גם' (ואתמ' הו'ל וזהו
נמל ידיו בלחמנו) נמחק:

מוסף תוספות

א. בתוס' ר"ש הוסיף.
ואינו אלא לנזירות בעלמא.
ב. בתוס' ר"ש הוסיף.
ולכך לא מקור עצי
בשמים.

לְעֹזֵי רֶשַׁ"י

מ"שג"א. מ"שק.

רבינו חננאל

[illegible]

כיצד מברכין פרק שישי ברכות

הספד רבו החזיר החלוק
קרע אחר להראות אבל
דאה ואין יודעים להורות:
גליה לאוקומי בריטא צהרי

ואהדר קיעיה לאחוריה וקרע קרעה אחרינא
אמר נח נפשיה דרב וברכת מזונא לא גמרינ
עוד דאתא ההוא סבא רמא להו מתניתין
אבא רביינא ושני להו כיון דאמרי נזיל וניכול
לחמא ברוך פלן כהסבו דמי: הסבו אחד
הסבה ממברך: אמר רב לא שנו אלא פת דבעי
הסבה אבל אין לא בעי הסבה ור' יוחנן אמר
יאיפילו אין גמי בעי הסבה איכא דאמרי אמר
רב לא שנו אלא פת דמהניא ליה הסבה
ואבל אין לא מהניא ליה הסבה ורבי יוחנן אמר
אפילו אין גמי מהניא ליה הסבה מיתבי
כיצד סדר הסבה אורחין נכנסין ויושבין על
ספספין ועל גבי קתדראות עד שישלם
כלם הכיאו להם מים כל אחד ואחד נוטל ידו
ואוחת בא להם אין כל אחד ואחד מבדק לעצמו
ועלו והסבו ובא להם מים אף על פי שכל
אחד ואחד נוטל ידו אחת חוזר ונוטל שתי
ידיו בא להם אין אף על פי שכל אחד ואחד
מבדק לעצמו אחד מבדק לכולם להאיד לישנא
דאמר רב לא שנו אלא פת דבעי הסבה אבל
אין לא בעי הסבה קשיא רישא שאני אורחין
דדעתיהו למיעקר ולהאיד לישנא דאמר רב
לא שנו אלא פת דמהניא ליה הסבה אבל אין
לא מהניא ליה הסבה קשיא סיפא שאני
התם דמנו דקא מהניא ליה הסבה לפת
המוזן: שאלו את בן זומא מפני מה אמרו
לכם אין בתוך המזון כל אחד ואחד מבדק
לעצמו לאחר המזון אחד מבדק לכולם אמר
להם הואיל ואין בית הבליעה פגוי: והוא
אומר על המוגמר כו': מדרקתי והוא אומר
על המוגמר מכלל דאיכא ערף מינה ואמאי
הואיל והוא נוטל ידיו ואי תחלה באחרונה מסייע
ליה לרב דאמר רב חייא בר אשי ר' אמר רב
הנוטל ידיו תחלה באחרונה הוא מוזון
לברכות ר' רובי חייא הווי יתבי קמיה דרבי
בבסעודתא א"ל רבי לרב קום משי ירך חזייה
דהוה מרתת אמר ליה רבי חייא בר פחתי
עתיין בברכת מזונא קאמר לך: אמר רבי וירא
אמר רבא בר ירמיה מאימתי מברכין על
הרית משתעלה תמרתו א"ל רבי וירא לרבא
בר ירמיה והא לא קא ארח אמר ליה
ולטעמך המוציא להם מן הארץ דמברך והא
לא אכל אלא דעתיה למיכל הכא גמי דעתיה
לא לארחוי אמר רבי חייא בריה דרבא בר נחמני
אמר רב חסדא אמר רב ואמרי לה אמר רב
חסדא אמר זעורי ככל המוגמרות מברכין
עצי בשמים חוץ למושק שמן
חזיה הווי שמברכין עליו בראש בשמים
מיתבי אין מברכין בורא עצי בשמים אלא
על אפרסמון של בית רבי ועל אפרסמון

מג.

עין משפט
גר מצוה

קבב א מיי פֿירט מוגל:
קבבט מוגל יא פֿאגד
פֿעקן מ' גורט לויט יא קאגד
טוועט לויט מ' טוועט ריג ספעק
פֿעקט יא:
קבב ב מיי פֿירט מוגל:
גורטט מוגל יא קאגד
טוועט לויט מ' קאגד
פֿעקט יא:
קבב ג מיי פֿירט מוגל:
גורטט מוגל יא פֿאגד
טוועט לויט מ' קאגד
פֿעקט יא:
קבב ד מיי פֿירט מוגל:
גורטט מוגל יא פֿאגד
טוועט לויט מ' קאגד
פֿעקט יא:
קבב ה מיי פֿירט מוגל:
גורטט מוגל יא פֿאגד
טוועט לויט מ' קאגד
פֿעקט יא:
קבב ו מיי פֿירט מוגל:
גורטט מוגל יא פֿאגד
טוועט לויט מ' קאגד
פֿעקט יא:
קבב ז מיי פֿירט מוגל:
גורטט מוגל יא פֿאגד
טוועט לויט מ' קאגד
פֿעקט יא:
קבב ח מיי פֿירט מוגל:
גורטט מוגל יא פֿאגד
טוועט לויט מ' קאגד
פֿעקט יא:
קבב ט מיי פֿירט מוגל:
גורטט מוגל יא פֿאגד
טוועט לויט מ' קאגד
פֿעקט יא:
קבב י מיי פֿירט מוגל:
גורטט מוגל יא פֿאגד
טוועט לויט מ' קאגד
פֿעקט יא:

מוסף רשמי

הואיל ואין בית הבלעיה
פזרי. לפנות אמן אחר כרכה
ואשתי נחשין לה למיכר אשתי
יואל כנרסה חנינו (סידור
רש"י ס"ה, הפרדס שח' קפה)
ואשתי נחשין יצנה אמן קפה
(הפרדס שח). בר פחתי. כן
גדולים (שבת ג' רכ"ב). וא:
נני של מלמד חכמי
(ס' משאח חכמי). קלמר
נני נחשין הסעודה קלמר
אלא נני להרמ (לקחן ג'.)

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]

של בית קיסר ועל ההדס שבכל מקום תיבנתא אמר ליה רב חסדא לרב
יצחק האי משחא דאפרסמון מאי מברכין עלויה א"ל הכי אמר רב יהודה
בורא שמן ארצנו א"ל בר מיניה דר' יהודה דחביבא ליה ארץ ישראל
לכולי עלמא מאי א"ל הכי אמר רבי יוחנן 'בורא שמן ערב אמר ר' ארא
בר אבהה האי כשרתא מברכין עלויה בורא עצי בשמים אבל משחא כבישא
שחא כבישא אבל משחא טחינא לא תהרדעי אמרי 'אפי' משחא טחינא
אמר

לא ורב כהנא אמר אפילו פ



Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones